
[2007-39-RE](#)

CAUSA 2007-39-RE

Número de registre 474-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 25 D'ABRIL DEL 2008

BOPA núm. 41, del 14 de maig del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de març del 2008, per la representació processal de la Sra. Maria Lluïsa del Pilar Aznar Aznar i del Sr. Carlos Zapata Mustienes mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de març del 2008 sobre la inadmissió de la causa 2007-39-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 12 de març del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedent únic

El 25 de març del 2008, la representació processal de la Sra. Maria Lluïsa del Pilar Aznar Aznar i del Sr. Carlos Zapata Mustienes va formular un recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-39-RE, presentat per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en els seus vessants dels drets a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en dret, a un procés degut i a un tribunal imparcial predeterminat per la Llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana la revocació de l'aute d'inadmissió. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de març del 2008.

En el seu escrit de súplica, manifesta que una flexibilització de les exigències processals no privaria de cap manera els mitjans de defensa de l'altra part, ja que aquesta no ha tingut ocasió de manifestar-se sobre el fons de la qüestió i tampoc afectaria l'objectivitat del procediment, per tal com el règim econòmic del matrimoni permetia que qualsevol dels cònjuges exercités la defensa dels béns i dels drets comuns.

Així mateix, manifesta que d'acord amb la jurisprudència constitucional els formalismes processals han de ser interpretats de la manera més favorable a l'efectivitat dels drets de l'article 10 de la Constitució. En aquest sentit afegeix que l'article 10 esmentat rep el suport de l'article 9.1 de la Llei qualificada de la justícia, i el defecte constatat en aquesta causa hagués pogut fàcilment ser subsanat; només hagués calgut que es demanés que l'esmena de la citació afegís el nom del Sr. Carlos Zapata Mustienes; d'aquesta manera el matrimoni hagués pogut tenir accés a la jurisdicció.

Per acabar, demana la revocació de l'aute esmentat del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Els recurrents tot i reiterant la mateixa pretensió, despleguen una argumentació meritòria el nucli central de la qual és considerar que el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, requereix abordar el fons de les qüestions sense tenir compte dels requisits formals que les lleis vigents estableixen per a la seva deducció davant els tribunals. Per tal de recolzar aquesta interpretació cita l'article 9.1 de la Llei qualificada de la justícia d'acord amb la qual "Els batlles i els tribunals, de conformitat amb els principis recollits a l'article 10 de la Constitució, hauran de resoldre sempre sobre totes les pretensions que els siguin formulades i només podran desestimar-les per motius formals si el defecte és insubsanable". Davant d'aquesta interpretació de l'article 10 de la Constitució, el Tribunal considera que el dret a la jurisdicció és un dret que ha d'exercir-se segons la normativa processal en vigor. Una normativa processal que a través de la determinació dels requisits formals pertinents garanteix el caràcter contradictori del procés i el dret de les dues parts a la defensa de les seves posicions.

Per consegüent, com el Tribunal va deixar clar en el seu aute anterior, prescindir de les formalitats legalment establertes suposaria un atemptat greu a la seguretat jurídica que la Constitució mateixa proclama i, en aquest cas, prescindir dels defectes que la Llei atribueix a les excepcions dilatòries al·legades per la demandada afectaria greument el dret a la defensa d'aquesta, la protecció del qual també proclama l'article 10 de la Constitució.

L'accés a la jurisdicció que els recurrents estimen vulnerat, i que l'article 10 de la Constitució consagra sense cap dubte, ha quedat satisfet quan els recurrents van poder deduir la seva pretensió davant el jutge. Tanmateix, el dret a la jurisdicció no suposa que el jutge hagi de donar la raó al demandant si la demanda no compleix els requisits formals que la llei estableix, de la mateixa manera que el dret a la jurisdicció no impedeix que es refusi la raó als recurrents per motius materials.

D'altra banda, tal com el Tribunal va declarar en l'aute objecte de súplica res no impedeix als recurrents plantejar novament les seves pretensions davant la justícia ordinària si ho fa degudament en temps i forma.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Maria Lluïsa del

Pilar Aznar Aznar i del Sr. Carlos Zapata Mustienes contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de març del 2008 sobre la inadmissió de la causa 2007-39-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la Sra. Maria Lluïsa del Pilar Aznar Aznar i del Sr. Carlos Zapata Mustienes, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 25 d'abril del 2008.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat